

Dames en Heren,

In deze mooie ambiance vraag ik enkele minuten jullie aandacht.

In de wereld om ons heen is er veel gebeurd dit jaar.

Oorlogen vinden in verschillende landen plaats. Politieke spanningen leiden tot een grote mate van onzekerheid.

Het terrorisme en de bloedige oorlogen veroorzaken vele slachtoffers en de stromen vluchtelingen nemen mede daardoor toe.

Hier in Bosch en Duin lijkt alles vredig.

We zijn bevoorrecht in deze omgeving te mogen leven en ruimschoots van de welvaart te mogen genieten.

We vliegen uit naar de mooiste plekken op deze aarde. Zelfs zo, dat ons technisch reglement daarop is aangepast.

Dat onze bridgeclub daarbij een centrale plaats inneemt, is verheugend.

Op deze wijze zijn vriendschapsbanden ontstaan en ervaren wij hoe dierbaar en ondersteunend het is op elkaar terug te kunnen vallen als de persoonlijke omstandigheden eens tegenzitten.

Laten we die gebondenheid met elkaar ook in het nieuwe jaar intens blijven koesteren!

Met het ouder worden verschuiven ook de hulpwerkwoorden “**hebben**” en “**zijn**”.

Toen we jong waren speelde in ons leven het ‘hebben’ een centrale rol.

Het **hebben** van een vriend/in, van een man/vrouw, van kinderen, van een goede baan, van een huis, van een auto, van vrienden, van een goede backhand of van een lage handicap en van een goede gezondheid.

Nu de meeste van ons Opa en Oma zijn of in ieder geval volwassen ouders zijn geworden, heeft het woord “zijn” het hulpwerkwoord “hebben” overtuigend verdrongen.

We **zijn** er nu voor onze kinderen en kleinkinderen. Zij hebben weer wat, wij zijn er.

We **zijn** er voor onze vrienden, familie en kennissen.

Voor onze tennismaten, bridgepartner, voor de hulpverlening, voor het goede doel, voor het verzorgen van de medemens.

We **zijn** er ook om deze planeet bewoonbaar te maken en te houden.

We **zijn** er bovenal om de generaties na ons een betere en veilige wereld te kunnen nalaten.

Bij deze vele activiteiten heb ik één goede raad, lach bij alles wat je doet. Een lach is in elke taal hetzelfde. **A smile is in every language the same!**

Om het geheel bondig samen te pakken, eindig ik met het Kerstlied van mijn Brabantse medemens Anton van Duinkerken.

Wil Verdonk, december 2023

Anton van Duinkerken – Kerstlied

Kerstlied Nu zal het wel gauw gaan sneeuwen, Dan worden de wegen wit. Dan rijden de drie kamelen, Waarop elk een koning zit Door een woestijn van eeuwen Vol boosheid en gevit.

De herders liggen bij nachte Te waken op het veld Bij hun schaapjes met witte vachten. Een engel heeft hun verteld Dat Jezus niet langer kan wachten Want de wereld moet hersteld.

Wat herders en koningen hopen, Het maakt gering verschil: Men kan het geluk niet kopen, maar voor mensen van goede wil Gaat de hemel éénvoudig open En dan wordt alles stil.

Alleen wie het kwade begeren, Die mogen niet binnen gaan, De hemel is daar voor wie leren De goedheid te verstaan, Die de mensen door ons ontberen Als wij hebben kwaad gedaan.

Door een woestijn van eeuwen vol boosheid en gevit Rijden de drie kamelen Waarop elk een koning zit. Nu zal het wel gauw gaan sneeuwen En dan wordt de wereld wit.

Uit: Verzamelde gedichten